

Święty Josemaría Escrivá

Droga - Bruzda - Kuźnia

Być świętym w cichej codzienności

Święty Josemaría urodził się na początku XX wieku w Hiszpanii. Już w młodym wieku rozeznał swoje powołanie do kapłaństwa. W czasie swojej posługi jako duszpasterz chorych i studentów miał prywatne objawienie, które stało się podstawą "Dzieła Bożego" - Opus Dei. Do końca swojego życia nie zdradził na czym miałyby polegać to objawienie - uznał, że jest ono osobistym darem danym mu przez Boga.

Przez pierwsze lata Josemaría Escrivá był jedynym członkiem Opus Dei, z czasem zaczął zapraszać także innych do tego grona. Celem każdego członka Opus Dei jest świętość w życiu codziennym. Opus Dei nie tyle chce zmieniać świat od strony zewnętrznej przez prowadzenie konkretnych dzieł i akcji, ile stara się być zaczynem świętości, który ma przenikać całe społeczeństwo. W tym celu każdy członek Opus Dei powinien w sposób doskonały wypełniać swoje obowiązki w rodzinie i pracy, aby jego przykład był żywą Ewangelią i wyrazem jego miłości do Boga. Dlatego Opus Dei kładzie mniejszy nacisk na dzieła ewangelizatorskie, stawiając bardzo mocno na osobistą formację.

Naśladowanie ukrytego życia Jezusa

Duchowość, którą święty Josemaría proponuje jako drogę do świętości, można znaleźć w trzech książkach, które mają charakter krótkich rad duchowych. Każda z nich zawiera około tysiąca wskazówek pogrupowanych tematycznie, które mają pomóc w wprowadzeniu świętości do swojego życia codziennego. Z tych krótkich opowiadań i zaleceń można wydobyć trzy główne rysy duchowości świętego Josemaría: świętość jako radość z świadomego przeżywania życia, naśladowanie 30 ukrytych lat Chrystusa oraz realizacja świętości przez doskonałe wypełnienie swoich obowiązków codziennych.

Josemaría Escrivá wielokrotnie wspomina o tym, że człowiek święty to człowiek, który bardzo rozważnie zastanawia się nad każdą swoją decyzją. W swoich opowiadaniach Josemaría wielokrotnie zwraca uwagę na szczegóły, które zazwyczaj pozostają niezauważonymi przez innych. Coraz lepsze rozumienie siebie samego, społeczeństwa, świata i Boga prowadzą do coraz głębszego życia. Ta głębia w przeżywaniu swojej codzienności prowadzi do zdolności zobaczenia Boga w życiu codziennym. Można więc powiedzieć, że świadomość jest wyostrzeniem swojego słuchu na słowa skierowane do nas przez Boga. Dlatego człowiek święty powinien się rozwijać nie tylko w sprawach dotyczących bezpośrednio wiary, ale w całym swoim człowieczeństwie.

Święty Josemaría Escrivá bardzo często wspomina o tym, że wielkim objawieniem było dla niego odkrycie trzydziestu lat życia Jezusa, o których Ewangelie prawie nic nie wspominają.

Podobnie bywa ze świętymi. Łatwo jest się skupić na wielkich dziełach i osiągnięciach świętych - bardzo często zapominamy jednak o tym, że większość czasu świętych poświęcona była pokornemu przygotowywaniu się. To przygotowanie widać u świętego Pawła, który po swoim nawróceniu nie rozpoczyna od razu podróży misyjnych, ale najpierw wychodzi na pustynię, by pozwolić łasce Bożej przemienić go wewnątrz. Sam Chrystus daje nam przykład pokornej pracy u boku Maryi i świętego Józefa, gdy uczy się rzemiosła, czytania i pisania, modlitwy oraz zasad funkcjonowania świata. Ewangelie opisują nam dorosłego i dojrzałego Chrystusa. Ta dojrzałość nie została Mu jednak dana z góry, ale Chrystus wybrał drogę spokojnego i powolnego rozwoju. Dla świętego Escrivá właśnie fakt, że Ewangelie nic nie wspominają o tych codziennych męczarniach jest najbardziej wymownym opisem tego czasu - zarówno rozwój Chrystusa jako człowieka jak i nasz rozwój dokonują się w ciszy i niezauważone przez świat.

Według św. Josemaría chrześcijanina poznaje się po jego osobistych staraniach, aby wszystkie swoje obowiązki wykonać jak najpiękniej - ze względu na pragnienie sprawienia radości samemu Bogu, który tę pracę widzi. Dlatego zachęca on, aby oderwać się od opinii innych ludzi a starać się jedynie o dobrą ocenę naszej pracy przez Boga. Taka sumienność w życiu codziennym jest według Josemaría najlepszą formą ewangelizacji. On zachęca wszystkich, którzy pragną dążyć do świętości, aby ze względu na Boga starali się o wypełnienie z całym sercem swoich obowiązków jako studenci, pracownicy i pracodawcy, członkowie społeczeństwa.

Główna rada

Bierz przykład z Jezusa, który przez zdecydowaną większość swojego ziemskiego życia pozostawał ukrytym i niezauważonym przez świat. Pomyśl o tym, jak sumiennie i ile serca wkładał Jezus w wykonywanie swoich obowiązków, aby powoli postępować w dojrzałości. Naśladuj Jego postawę w twoim życiu codziennym.

Bóg

Uobecnienie Boga w swoim życiu dla siebie i innych

